

Jovan Jovanović Zmaj - Đulići, Đulići uveoci

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13 | Nivo: Visoka škola za vaspitače

Јован Јовановић Змај-(1833-1904), песник, преводилац, уредник књижевних и сатиричних листова; по професији лекар Рођен у Новом Саду; студирао права у Пешти, Прагу и Бечу; у Пешти завршио медицину и био лекар у Новом Саду, Панчеву, Сремским Карловцима, Футогу, Београду, Загребу и Бечу (1880-1889); у Београду драматург Народног позоришта 1890-1898 год.; умро у Сремској Каменици.

Развио се под утицајем народне поезије, затим Бранка Радичевића, Немачких романтичара и мађарског песника Петефија, али је убрзо нашао нашао свој израз и постао један од најпознатијих српских песника; писао је прозу, а огледао се и у драмском стваралаштву. Најпогоднији српски песник, чије огромно дело садржи песме и стихове високе вредности; родољубиви песник, али такође топао и непосредан у интимној лирици, значајан и ако песник сатиричар и као творац духовите поезије за децу, блиске дечјој психи.

Змај је издао неколико листова: ЈАВОР, ЗМАЈ (по коме је добио надимак), ЖИЖУ, СТАРМАЛИ и дечји лист НЕВЕН.

Објавио је огроман низ песама по часописима, а издао је и збирке ЂУЛИЋИ, ПЕСМЕ, ПЕВАНИЈА, ЂУЛИЋИ УВЕОЦИ, ДРУГА ПЕВАНИЈА, СНОХОВАТИЦЕ, ДЕВЕСИЉЕ. Написао је и једну приповетку, ВИДОСАВА БРАНКОВИЋА и шаљиву игру ШАРАН.

Змај је писао о љубавним песмама још као студент, али његова главна љубавна лирика везана је за једну једину, велику љубав. Јован се заљубио у Ружу Лачанин 1861. године у Новом саду, њоме се оженио. У својим ЂУЛИЋИМА изразио сав занос и срећу љубави. Али та срећа је трајала свега 10 година. Ружа је умрла 1870. године и у ЂУЛИЋИМА УВЕОЦИМА Змај је опевао своје очајање и несрећу. У том времену помрла су му и деца, и то је појачало његов бол.

ЂУЛИЋИ

Ђулићи су прво песничко остварење. Низ радости, чежње, немира, клицања срећног љубавника.

Песников разговор са срцем песников дневник његове узнемирене душе из Змајеве лирске аутобиографије: сви трнуци од појаве љубави до њеног блаженства. Настајање песама из овог циклуса започело је са његовом љубављу према ружи Личанин. Наслов дела је симболичан: ЂУЛ-турска реч и значи Ружа. Змај је опевао не толико Ружину лепоту колико њену чедност и чистоту, њен понос и њену скривену љубавну чежњу.

Ту је и сав занос песником: "рајска милота,, и "слатке струје срца,, и "уздисаја,,. Песнику је све лепо и мило око њега "ала је леп овај свет,,. Љубав је моћна да пробуди осећање за лепоту природе, али он је не описује, он јој у љубавном немиру, клиже. Он даје својој драгој безброј нежних имена. Његова осећања су сва изражена простом, наивном симболиком: она је у његов живот посадила цвеће: она му је сунце: она му је срце однела: славуји се с њиме надмећу у песми да је опевају: њене су очи ,,моје среће до два вртка". Сав у екстази она је изван свог света: он разговара са месечином, рузмарином, ноћи. Али у свему томе блаженству појави се неки тон ,,црне слутње" или којој срца стрепе нашој највећој срећи. То наслућивање као да је обузимало песника већ на самом почетку када је написао једну од најлепших својих песама : МРАЧНИ КРАТКИ ДАНИ са суморним тешким рефреном,, ој пелен-пеленче,,.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com